

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/303/2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

219/2017. (IX. 28.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2017. július 24-én előterjesztett **panaszát** a 2017. szeptember 28-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testület megállapítása szerint a panasz elkésett.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2017. július 24-én, a Testület elektronikus e-mailcímén terjesztette elő panaszát, amelyben a fiával szemben 2017. június 26-án foganatosított rendőri intézkedést kifogásolta.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy a fiával 2016-tól R. országban, majd (..) június x-étől pedig N. országban él. A panaszos álláspontja szerint rá és a fiára nézve a N. országai jogszabályok az irányadóak, legalábbis védőoltás ügyben feltétlenül.

A panaszos C. településen tartózkodott, amikor a B. É. úti rendőrség (D. R.) felhívta telefonon és közölte vele, hogy őt és a fiát eltűnt személyként körözik. A panaszos meglepődött, „mert nem tudott róla, hogy eltűnt”. A panaszos szerint ezt találta ki a D-i Gyámhivatal, illetve a rendőrkapitányság, hogy így talán haza tudják csalni N. országból és el tudják venni a fiát tőle. A panaszos véleménye szerint az egésznek az oltásellenessége az oka.

A panaszos a rendőrség kérésére megjelent a rendőrkapitányságon, kihallgatták, majd mondták, hogy elmehet, de a fiát is vigye be, mert látni szeretnék. (A fia egyébként ekkor is N-ben tartózkodott.) A panaszos megegyezett a rendőrrel, hogy július xx-én történő hazaérkezését követően július xx-én a C-i rendőrségre elviszi a fiát bemutatni. Később, e megegyezésük ellenére a fiát elkezdtek keresni D. településen az A., D. F. és a H. úti családi ingatlanok környékén, illetve kérdezték a szomszédokat, hogy látták-e a fiút. A panaszos erre megharagudott, fogta magát, elment a fiaért C-be és hazahozta bemutatni a rendőrségre. Június xx-én vasárnap érkeztek és másnap, június xx-án hétfőn bevitte a

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

gyereket, az autópálya matricát és üzemanyag számlát bemutatva, igazolva, hogy a gyermek kint tartózkodott.

A gyermeket arra hivatkozva azonnal el is vették, hogy a panaszos nem vitte védőnőhöz, orvoshoz, illetve védőoltásokra és betették az I. úti gyerekotthonba. A vádakat megtűzdelték még azzal hogy alultáplált a gyerek, holott a panaszos szerint 1 évesen 9 kilóval a világ egyik gyermeke sem alultáplált. A panaszos „viccnek” tartja az eljárást, mivel magyarországi lakcíme sem neki, sem a fiának nincsen, így a helyileg illetékes hatóságok a N. országi hatóságok voltak, oltás és védőnő ügyben feltétlenül! Ezért számon kérni tőle, azt hogy nem viszi a gyermekét oltatni, vagy védőnőhöz, abszurdum, hiszen ehhez csak N. országi gyámhivatalnak volt joga. „Abszurdum egyébként is. hiszen nem életszerű az, hogy a magyar rendőrség és gyámhivatal kívánságát teljesítsem, csak azért mert ők csalárd módon, kompetesnek érzik magukat az ügyemben.”

A panaszos beadványa mellékleteként hivatkozik a Népegészségügyi Főosztály részére küldött leveleire, melyben egyértelműen leírják, hogy amennyiben ő hivatalos okirattal bizonyítja, hogy külföldre költözött, akkor nem lehet kötelezni, hogy Magyarországon oltassa a fiát, illetve védőnőhöz vigye.

A rendőrség egyébként úgy vette el a fiát, hogy figyelmen kívül hagyta a gyámhivatal akaratát is, mert a gyámhivatal a rendőrségtől nem kérte a gyermek családból való kiemelését, csak a felkutatását. (Nem véletlenül, hiszen R. országba való kiköltözése után a gyámhivatal megállapította az illetékességének a hiányát és lezárt minden ügyet, ami a panaszos fiával volt kapcsolatos. Tehát tisztában volt azzal, hogy immáron a külföldi hatóságok az illetékesek.)

Amikor a panaszos kérte az eljáró rendőrtől a dokumentumot, ami alapján elveszi a gyermeket, megtagadta, és nem adott át a részére semmit sem, mondván, azt nem neki címezték, hanem nekik a gyámhivatal, és abból a panaszos nem kaphat. Az eljáró rendőr széttárta a kezét, mondván, hogy nem ők veszik el a gyereket, hanem ezt a gyámhivatal kérte. A panaszos még aznap bement a gyámhivatalhoz és kikérte azt a levelet, amit a rendőrségnek írt a gyámhivatal. Ebben nem kérték a gyermek elvételét, csak a felkutatását.

A panaszos később, a fellebbezéséhez érkezett a rendőrségre a Népegészségügyi Főosztály leveleit, mely egyértelműen kinyilatkoztatta, hogy nem lehet őt kötelezni az oltás beadatására és arra, hogy védőnőhöz járassa a fiát. Ezen levél átvételénél kiderült a panaszos számára az, hogy az eljáró rendőr azért vette el tőle a fiát, mert elfogult volt „és az agyára ment a sok bűnöző, illetve a munka”, ugyanis az iratok átvételénél a rendőrség aulájában nyíltan, mindenki előtt, amikor már nem tudott mivel védekezni, csaló bűnözőnek nevezte a panaszost. (Erről hangfelvétel is készült.) A panaszos szerint ez rágalmazás, hamis vád illetve becsületsértés. A panaszos ezúton is kéri, hogy az eljáró rendőr ellen indítsák meg büncselekmény miatt az eljárást. N. Cs. és ez a rekedtes hangú idősebb rendőr intézkedett, amikor elvették a gyermeket, illetve ez a rekedtes hangú rendőr vette át az aulában az iratokat.

A panaszos szerint a rendőrségi eljárás hatalommal való visszaélésnek minősül, és a szomorú az, hogy az I. Z. r. alezredes osztályvezető is aláírta a határozatot, melyben elvették tőle a fiát. (A panaszos álláspontja szerint az eljáró rendőr és az osztályvezető visszaadhatná a diplomáját, hiszen egy olyan paragrafusra hivatkozva vették el tőle a fiát, amire nem is hivatkozhattak volna, hiszen a hivatkozott paragrafus (4) bekezdése kimondja, hogy magyar állampolgárra, aki külföldön él, arra nem vonatkozik ez a törvény.) A D. Katonai Bíróságon már folyik az ügy ellenük, mert az A. téri ügyészség, ahol a panaszos feljelentést tett az ügyben, átette az ügyet hivatali hatalommal való visszaélés gyanújával. A katonai ügyészségre még nem csatolta be a hangfelvételt.

A gyermek jogtalan elvételekor, a megyei rendőr-főkapitányságon is panasszal élt az intézkedés ellen, akik ültek az ügyön 3 hetet, majd pár napja szóban közölték vele, hogy: "Ne zaklassa már őket azzal,

hogy folyamatosan érkeztek hozzájuk bizonyítékokat, hanem várja be az egészet és postán küldje be egyszerre, és amúgy is átadtuk az ügyet a B. É. úti rendőrségnek, elbírálásra!"

A panaszos szerint az a minimum, hogy a bizonyítékokat elvegyék tőle, és szerint hibázott a megyei rendőrség is, mert „kecskére nem kellene a káposzta sorsát bízni, mivel fel volt jelentve az egész B. É. úti rendőrség, így nem várható el tőlük pártatlan, elfogulatlan döntés”.

A panaszos kéri ügyének mielőbbi kivizsgálását, amennyiben a mellékletben becsatolt temérdek levél alapján a Testület úgy véli, hogy az eljáró rendőr nem vehette volna el tőle a fiát. Az azonnali intézkedés mellett a panaszos kéri továbbá, hogy a Testület azonnal intézkedjen a határozat megsemmisítéséről és telefonon értesítse őt arról, hogy mikor mehet a fiáért a gyerekotthonba, hogy az édesanyjával együtt távozhasson N. lakására.

A panaszos azzal folytatja beadványát, hogy a fia lelkiileg sérült az eset következtében, mert amikor elvették tőle, akkor ordított, sikított. Mikor 3 hétre rá engedték, hogy láthassa a fiát, akkor meg sem akarta őt ismerni és úgy nézett a panaszosra, mint „borjú az új kapura” és eltűnt belőle az az élénkség, életvidámság, ami benne volt. Ráadásul a rendőrség nem csak az ő, hanem az édesanyja életét is tönkre tette ezzel, mert ő is kiköltözött velük együtt, és nyitott egy bankszámlát kint, arra kérte az itteni nyugdíját és most gyakorlatilag nulla pénzből kell megélnie, mert a panaszos miatt nem tud visszamenni N-be és így nem fér hozzá a nyugdíjához. Arról nem is beszélve, hogy most feleslegesen kell fizetniük a havi xxx.xxx Ft nak megfelelő eurot, mivel egy évig nem is mondhatják vissza az albérlőletet.

A panaszos csatolta a rendőrség gyermek ideiglenes hatályú, gyermekotthoni elhelyezését elrendelő határozatát a panaszos fellebbezésével és a kiegészítőkkel, valamint az ÁNTSZ leveleket, TB igazolást és az ügyben keletkezett egyéb iratokat. Ezen iratok ismertetésétől a Testület eltekint, mivel a panasz szempontjából nincs relevanciájuk.

2) A panaszos 2017. július xx-án kelt beadványában előadta, hogy ugyan 21 nap a Testület előtt induló panaszeljárás megindítás határideje *(ezzel kapcsolatban a Testület megjegyzi, hogy a határidő valójában 20 nap)*, de kéri, hogy a határidőt onnantól számítsa a Testület, hogy a megyei rendőr-főkapitányság előtt megindított panaszeljárást áttették a D. Rendőrkapitányságra, ami álláspontja szerint erkölcsstelen döntés volt a rendőrség részéről.

3) A panaszos 2017. augusztus x-án előterjesztett panasz-kiegészítésében előadta, hogy a gyermekét ideiglenes hatályú elhelyező határozattal szemben benyújtott fellebbezésére vonatkozóan választ kapott a megyei rendőr-főkapitányságtól, illetve előadta ezzel kapcsolatos álláspontját.

A Testület a beadványt –hatásköri rendelkezéseire figyelemmel- nem ismerteti.

4) A panaszos 2017. augusztus xx-én előterjesztett panasz-kiegészítésében mellékelte a D. Népegészségügyi Főosztály, illetve Kormány megbízotti Hivatal levelét, amelynek ismertetésétől a Testület- szintén hatásköri okokból – eltekint.

II.

A Testület eljárását a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban Rtv.) IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt a 92. §-ának (1) bekezdése a következőként szabályozza.

„Akinek a IV–V. Fejezetben – a 46/A–46/C. § kivételével –, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy – amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá – panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

- ba) az országos rendőrfőkapitány,
- bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
- bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.”

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján kizárólag azon **rendőri** intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek **az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel.** Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat-csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, löfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlátás),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése szerint „a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni”.

A 2017. június xx-ai rendőri intézkedés vonatkozásában megállapítható, hogy a sérelem felismerése – annak jellegéből fakadóan – egybe esett az intézkedés foganatosításának időpontjával, így az Rtv. 93. § (1) bekezdése első fordulata alkalmazásának volt helye. A húsznapos határidő 2017. július * - án járt le, a panaszos ugyanakkor csak 2017. július xx-én fordult panaszával a Testülethez.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a panasz előterjesztésére nyitva álló törvényi határidőt a panaszos önhibájából elmulasztotta.

A Testület végül megjegyzi, hogy az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdés rendelkezései alapján a Testület hatáskörébe kizárólag rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, azok közül is azok, amelyek az Rtv. felsorolt fejezeteinek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testület a jogszabályi felhatalmazás hiányában nem rendelkezik hatáskörrel, ezért nem jogosult a gyámhatósági és egyéb eljárásokat vizsgálni és a gyermek elhelyezésével (szülőkhöz történő visszahelyezésével) kapcsolatban sem rendelkezik semmiféle kompetenciával.

III.

A Testület a panasz elkésztettsége miatt érdemben nem vizsgálhatta a beadványt, ezért az Rtv. 92. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a panasz elutasításáról döntött.

Budapest, 2017. szeptember 28.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET